

РЕШЕНИЕ

№ 6841

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в открито заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9471** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 20.07.2012 г., постановено по НАХД № 6078/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в. Със същото е потвърдено НП № 23-2203671/16.11.2011 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяване му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – дирекция „Инспекция по труда” – С. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение от 20.07.2012 г., постановено по НАХД № 6078/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в е потвърдено НП № 23-2203671/16.11.2011 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 19.10.2011 г., 25.10.2011 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма]. При проверката било установено, че работодателят [фирма] издал заповед № 8 от 07.09.2011 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с Т. Т. Т. на основание чл. 325, ал. 1 от Кодекса на труда, считано от 07.09.2011 г. При проверката било установено, че справката за изпратеното уведомление по реда на чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда до съответната ТД на НАП за заверени уведомления за прекратяване на трудовия договор, сключен с Т. Т. Т. е с придружително писмо № 223901101574075 от 07.10.2011 г. Като са съобразили посочената справка служителите, извършващи проверката са направили констатацията, че работодателят не е изпратил уведомлението в 7-дневен срок от прекратяване на трудовия договор на Т. Т. Т. до съответната ТД на НАП. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че както АУАН, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, изрично са посочени нарушените разпоредби и безспорно е доказано извършването на нарушението по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Спор между страните по отношение на фактите не съществува и същите са правилно установени от първоинстанционния съд. Не се спори между страните, че работодателят [фирма] е издал заповед № 8 от 07.09.2011 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с Т. Т. Т. на основание чл. 325, ал. 1 от Кодекса на труда, считано от 07.09.2011 г. Също така не се спори, че при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство било установено, че справката за изпратеното уведомление по реда на чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда до съответната ТД на НАП за заверени уведомления за прекратяване на трудовия договор, сключен с Т. Т. Т. е с придружително писмо № 223901101574075 от 07.10.2011 г., както и не се спори по отношение на обстоятелството, че е изпратено уведомление за прекратения трудов договор до съответната ТД на НАП на 07.10.2011 г., т.е. извън седемдневния срок по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда. Съгласно чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в 7-дневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Като е съобразил представените по делото доказателства правилно първоинстанционният съд е направил извода, че уведомяването за прекратения трудов договор е извършено извън 7-дневния срок по

чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, с оглед на което е извършено нарушението на посочения текст. Съобразно правилно установената фактическа обстановка, обаче съдът е формирал неправилни правни изводи, тъй като не е отчел, че след извършване на нарушението, за което е предвидено налагането на имуществена санкция по чл. 414 ал. 3 от Кодекса на труда, са настъпили нови юри-ди-чес-ки факти, имащи значение за правилната квалификация. В тази връзка първоинстанционният съд неправилно не е приел за приложима чл. 415в от Кодекса на труда, като е съобразил редакцията на същата след извършване на нарушението и след издаването на наказателното постановление. При постановяване на настоящото решение съдът съобразява и тълкувателно решение № 3 от 19.05.2011 г. на Върховния административен съд по тълкувателно дело № 7/2010 г. Съгласно диспозитива на посоченото решение разпоредбата на чл. 415в от Кодекса на труда представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкцията за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда. Действително, нарушението по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда е сред тези, посочени в чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда. Едновременно с това, обаче както в мотивите на решението си, така и в диспозитива Върховният административен съд в тълкуването си решение изрично посочва, че следва да са налице предпоставките за приложимостта на чл. 415в от Кодекса на труда. Тези предпоставки в посочения случай са налице. Съобразно чл. 415в от Кодекса на труда за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс и от което не са произтекли вредни последици за работници или служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лева, а виновното длъжностно лице с глоба в размер от 50 до 100 лв. В процесния случай е налице нарушение, което е могло да бъде отстранено веднага след установяването му. Установява се, че след извършване на деянието, жалбоподателят в настоящото произ-водст-во е от-ст-ра-нил нарушението по реда предвиден в Кодекса на труда, като на 07.10.2011 г. е изпратил уведомление до ТД на НАП С.. Освен това, от неизпращането на уведомлението не са настъпили вредни пос-ледици, като следва да се има предвид, че в случая съставът на нарушението не е за полагане на труд без сключен трудов договор, от което действително са настъпили вредни последици, а за неспазване на предвидения 7-дневния срок за изплащане на уведомление до съответната ТД на НАП. От последното нарушение не са настъпили вредни последици. Съ-об-разно тези факти, наказващият орган е следвало да квалифи-ци-ра деянието по чл. 415в от Кодекса на труда в действащата към момента на извършване на нарушението редакция. Като не е направил това, той е издал наказателното постановле-ние в противоречие с материалноправните разпоредби. По изложените съображения настоящият състав на съда приема, че първата инстанция при правилно установени факти и незаконосъобразното приложение на ма-те-ри-ал-ния закон от наказващия орган, е издала неправилно решение, като е потвърдил наказателното постанов-ление. От събраните доказателства, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 415в от Кодекса на труда (изм. ДВ бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.), който определя, че за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лева, определяйки случая като маловажен. Действително към момента на постановяване на решението на първата инстанция, нормата на чл. 415в от

Кодекса на труда е пре-тър-пяла промяна, като считано от 28.01.2012 г. с влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда, обн., ДВ, бр. 7 от 24.01.2012 г., е изменен текстът на ал. 1 и е добавена нова ал. 2 на чл. 415в от Кодекса на труда, с която от приложното поле на чл.415в, ал. 1 от Кодекса на труда са изключе-ни нарушенията по чл. 62 ал. 1 и ал. 3 от Кодекса на труда, но същата разпоредба е неприло-жи-ма в разглежданата хипотеза. Нормата на чл. 415в от Кодекса на труда е материалноправна, а съгласно императивната норма на чл. 3 ал. 1 от ЗАНН за всяко адми-нист-ра-тивно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по вре-ме на извър-ш-ване-то му, като единственото изключение е дадено в ал. 2, съобразно която, ако до влизане в сила на наказа-тел-ното постановление послед-ват различни нор-мативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-бла-гоп-ри-ят-на за нару-ши-теля. Съдът намира, че новата редакция на чл. 415в и на ал. 1, а безспорно и ал. 2, от Кодекса на труда е по-неблагоприятна за дееца, с оглед на обстоятелството, че същата се определя като неприложима по отношение на нарушенията по чл. 62, ал. 1 и ал. 3 от Кодекса на труда, поради което и не може да бъде приложена.

Предвид гореизложеното касационната жалба е основателна, налице са предпоставки за сочените касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и за изменение на наказателното постановление.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за снователна. Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 1 и 2, пр. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, Административният съд С. град, XIV касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение 20.07.2012 г., постановено по НАХД № 6078/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в, с което е потвърдено НП № 23-2203671/16.11.2011 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2203671/16.11.2011 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, като на основание чл. 415в от Кодекса на труда намалява размера на наложената имуществена санкция от 1 500 лв. на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

